

BESEDE ŽIVLJENJA

5

Preroki in spisi

Brat Francišek

Ljubljana 2019

1. VSTOP V OBLJUBLJENO DEŽELO

(Joz 1,1-2.5-8; 3,1-3.14-17; 4,1-9)

Po smrti GOSPODOVEGA služabnika Mojzesa je GOSPOD rekel Józuetu, Nunovemu sinu, Mojzesovemu pomočniku: »Mojzes, moj služabnik, je umrl. Zdaj vstani, pojdi čez ta Jordan, ti in vse to ljudstvo, v deželo, ki vam jo dajem, o Izraelovi sinovi. Nihče se ti ne bo mogel ustavljati vse dni tvojega življenja; kakor sem bil z Mojzesom, bom tudi s teboj. Ne bom te pozabil, ne bom te zapustil. Bodi krepak in odločen, kajti ti boš razdelil temu ljudstvu v dedno

last deželo, ki sem jo s prisego obljubil njegovim očetom, da jim jo dam. Samo krepak bodi in odločen, da boš ohranil in storil vse po postavi, kakor ti je zapovedal Mojzes, moj služabnik. Ne odstopaj od nje ne na desno ne na levo, da boš uspeval, kjer koli boš hodil. Naj knjiga te postave ne zapusti tvojih ust, temveč jo premišluj dan in noč, da boš storil povsem, kakor je zapisano v njej. Le tako boš imel uspeh na svoji poti, le tako boš uspeval.« (Joz 1,1-2.5-8)

Zgodaj zjutraj se je Józue opravil in odrinili so on in Izraelovi sinovi iz Šitíma ter prišli do Jordana. Tam so nočevali do časa, dokler niso prešli na drugo stran. Ko so pretekli trije dnevi, so šli poveljniki po taboru in ukazali ljudstvu ter rekli: »Ko zagledate skrinjo GOSPODA, svojega Boga, in levitske duhovnike, ki jo bodo nosili, odrinite tudi vi s svojega kraja in pojdite za njo.«

Ko je ljudstvo zapustilo šotore, da bi šlo čez Jordan, so bili duhovniki, ki so nosili skrinjo zaveze, pred ljudstvom. Brž ko so nosilci skrinje prišli do Jordana in so se noge duhovnikov, ki so nosili skrinjo, na obrežju potopile v vodo – Jordan namreč vse dni žetve napolnjuje svoje struge – so se vode, ki so pritekale od zgoraj, ustavile in stale kakor nasip, precej daleč, pri Adámu, mestu tik ob Caretánu. Vode pa, ki so tekle proti morju v Arábi, proti Slanemu morju, so odtekle. Tako je ljudstvo šlo čez nasproti Jerihe. Duhovniki, ki so nosili skrinjo GOSPODOVE zaveze, so stali nepremično na suhem sredi Jordana in ves Izrael je hodil po suhem čez, dokler ni ves narod prešel čez Jordan. (Joz 3,1-3.14-17)

Ko je ves narod prestopil Jordan, je GOSPOD rekel Józuetu: »Izberite si izmed ljudstva dvanajst mož, po enega moža iz vsakega rodu. Ukažite jim: »Vzemite si od tukaj iz srede Jordana, z mesta, kjer so nepremično stale noge duhovnikov, dvanajst kamnov in jih ponesite s seboj ter odložite v prenočišču, kjer ostanete čez noč.«« Potem je Józue poklical dvanajst mož, ki jih je določil izmed Izraelovih sinov, po enega moža iz rodu. Józue jim je rekel: »Stopite pred skrinjo GOSPODA, svojega Boga, v sredo Jordana, in denite si vsak po en kamen na rame, po številu rodov Izraelovih sinov, da bo za znamenje sredi med vami. Jutri vas namreč povprašajo vaši sinovi: »Kaj so vam ti kamni?« Takrat jim povejte, kako so se razdelile jordanske vode pred skrinjo GOSPODOVE zaveze, ko ste šli čez Jordan; jordanske vode so se razdelile in ti kamni so večni spomin Izraelovim sinovom.«

Izraelovi sinovi so storili, kakor jim je naročil Józue. Vzeli so dvanajst kamnov iz srede Jordana, kakor je bil GOSPOD govoril Józuetu, po številu rodov Izraelovih sinov. Ponesli so jih s seboj do prenočišča in jih tam odložili. Dvanajst drugih kamnov pa je Józue postavil sredi Jordana, na mesto, kjer so bile noge duhovnikov, ki so nosili skrinjo zaveze. Tam so do tega dne. (Joz 4,1-9)

PREMIŠLJUJMO

Prebrani odlomek iz Svetega pisma nas spomni na dogodke ob prehodu izvoljenega ljudstva čez Rdeče morje ob izhodu iz Egipta, ko so Izraelci srečno ušli faraonovi vojski, ki jim je sledila. Jozue je predstavljal močno osebo, ki naj v zavesti Izraelcev utrdi prepričanje, kako pomembna je njihova enotnost in zvestoba Bogu. Spominja naj jih na njihovo preteklost, Božje obljube in jim daje upanje za prihodnost. Toda ne kar tako. Ne brez obveze. V svoji sredi imajo »skrinjo svojega Boga«, za katero skrbe leviti. Misel na Boga in njegove zapovedi mora biti vedno z njimi.

Bog je izbral Jozueta, da Izraelce popelje v obljubljeni deželo. Njegov nagovor ni bil zapleten in tudi ne dolg. Bil pa je zelo pomemben. Jozuetu je naročil, da se mora držati postave, ki jo je zapovedal Mojzes, njegov predhodnik in Božji služabnik: »Ne odstopaj od nje ne na desno ne na levo, da boš uspeval, kjer koli boš hodil. Naj knjiga te postave ne zapusti tvojih ust, temveč jo premišluj dan in noč, da boš storil povsem, kakor je zapisano v njej.« To je pogoj, da bo Bog izpolnil obljubo: »Le tako boš imel uspeh na svoji poti, le tako boš uspeval.« – »Nihče se ti ne bo mogel ustavljati vse dni tvojega življenja; kakor sem bil z Mojzesom, bom tudi s teboj. Ne bom te pozabil, ne bom te zapustil. Bodi krepak in odločen, kajti ti boš razdelil temu ljudstvu v dedno last deželo, ki sem jo s prisego obljubil njegovim očetom, da jim jo dam.«

V času, ko je živel Jozue, naj bi bila torej obljubljena dežela razdeljena med Izraelove rodove. Jozue je kasneje zbral v Sihemu njihove predstavnike. Imel je slavnostni govor, v katerem jih je nagovoril v Božjem imenu: »Tako govori GOSPOD, Izraelov Bog.« Na kratko je ponovil, kaj vse je storil zanje v preteklosti in končal: »Dal sem vam deželo, ki je niste obdelovali, in mesta, ki jih niste zidali, vendar v njih prebivate, vinograde in oljčnike, ki jih niste sadili, vendar jih uživate.« (Joz 24,13)

Nato je vse prisotne pozval: »Zdaj se bojte GOSPODA in mu služite v popolnosti in zvestobi; odpravite bogove, ki so jim služili vaši očetje onstran reke in v Egiptu in služite GOSPODU. Če pa je slabo v vaših očeh, da bi služili GOSPODU, si izberite danes, komu hočete služiti: ali bogovom, katerim so služili vaši očetje onstran reke, ali bogovom Amoréjcev, v katerih deželi prebivate. Jaz in moja hiša pa bomo služili GOSPODU.« In ljudje so odgovorili: »Daleč od nas bodi, da bi zapustili GOSPODA in služili drugim bogovom. Kajti GOSPOD je naš Bog, on je izpeljal nas in naše očete iz egiptovske dežele, iz hiše sužnosti, in je pred našimi očmi delal ta velika znamenja, nas varoval na vsej poti, po kateri smo hodili, in pred vsemi ljudstvi, sredi katerih smo potovali.« (Joz 24,14-17)

Józue je tedaj rekel ljudstvu: »Priče ste sebi, kajti GOSPODA ste si izbrali, da mu boste služili.« Rekli so: »Priče!« - »Zdaj torej odpravite tuje bogove, ki so v vaši sredi in nagnite svoje srce h GOSPODU, Izraelovemu Bogu!« Ljudstvo je reklo Józuetu: »GOSPODU, našemu Bogu, bomo služili, in njegov glas bomo poslušali.« (Joz 24,22.23)

SLOVARČEK		
	Sihem	mesto v dolini med gorama Ebál in Garizim, kakih 50 km severno od Jeruzalema. Pri kanaanskem svetišču v Sihemu sta Abraham in Jakob postavila oltar. Po osvojitvi Kanaana je bil Sihem nekaj časa osrednje svetišče izraelskih rodov. Tu blizu so bratje Jožefa vrgli v vodnjak

Tako je bila zopet sklenjena zaveza med Bogom in Izraelci. Kaj to pomeni? Kaj je sporočilo Jozuetove knjige?

Celotna pripoved razkriva, kako je Bog zvest svoji besedi: »Jaz bom s teboj.« S to Božjo zavezanostjo se mora ujemati zavezanost Jozueta in njegovih ljudi. Zvestoba ali nezvestoba zavezi je vodilo vse zgodovine srečnih in nesrečnih dogodkov izvoljenega ljudstva.

Začenja se novo obdobje. Izraelovi rodovi si razdelijo obljubljeno deželo. Bog daje Deželo svojemu ljudstvu. Ta dar pa zahteva sodelovanje vsega ljudstva in vztrajanje v zvestobi Božji postavi.

Božji nagovor Jozuetu ob njegovi izvolitvi pa je vreden premisleka tudi za nas danes. Predvsem se ob tem spomnimo na Jezusa, ki je poudarjal pomen postave in zatrjeval, da je ni razveljavil temveč le dopolnil.

PONOVIMO

1. Kdo je popeljal Izraelce v obljubljeni deželo?
2. Kaj pomeni zvestoba Bogu? Kaj je Bog pričakoval od ljudi?
3. Kako so Izraelci prečkali Jordan?
4. Na kateri dogodek spominja prečkanje Jordana?
5. Kaj je vsak od dvanajstih mož naredil s kamnom, ki ga je vzel iz dna Jordana?
6. Kaj je skrinja zaveze in kje je bila, ko so potovali v obljubljeni deželo?
7. Kaj se je zgodilo v Sihemu?
8. Kaj je Jozue govoril Izraelcem v Sihemu?
9. Kaj so Izraelci obljubili v odgovor?
10. Kaj je zaveza?

MOLIMO

Gospod, sovražim razdvojene v srcu,
ljubim pa tvojo postavo.

Ti si moje pribežališče in obramba,
v upanju pričakujem tvojo besedo.

Podpiraj me, da bom rešen,
vedno bom pazil na tvoje zakone. (Prim. Ps 119)

KAZALO

1. VSTOP V OBLJUBLJENO DEŽELO	10
2.V DNEH SODNIKOV	14
3. SODNIK SAMUEL IN NASTANEK KRALJESTVA	18
4. KRALJ DAVID.....	23
5. KRALJ SALOMON	27
6. SALOMONOVO BOGASTVO IN SLAVA.....	31
7. RAZCEP KRALJESTVA	35
8. PREROK ELIJA	38
9. ELIJA NA HOREBU	42
10. PREROK ELIZEJ	46
11. PREROK AMOS	50
12. PREROK OZEJ.....	55
13. PREROK MIHEJ	60
14. PREROK IZAIJA	64
15. IZAIJA NAZNANJA PRIHOD GOSPODOVEGA SLUŽABNIKA.....	69
16. SAMO EDEN JE BOG, STVARNIK, ODREŠENIK	74
17. IZAIJA SKLENE SVOJE PREROKOVANJE	80
18. PREROK JEREMIJA GOVORI O NEZVESTOSI LJUDSTVA	86
19. JUDJE ČASTIJO KRALJICO NEBA.....	92
20. NAHUM, HABAKUK IN SOFONIJA	96
21. PREROK EZEKIEL	100

22. EZEKIEL SPOROČA, DA BO VSAK ODGOVARJAL ZA SVOJA DEJANJA	104
23. EZEKIEL GOVORI O MRTVIH, KI OŽIVIJO	108
24. PREROKA ABDIJA IN JOEL.....	112
25. PREROKA AGEJ IN ZAHARIJA	118
26. PREROK MALAHIJA	122
27. JONA.....	126
28. PSALMI I	130
29. PSALMI II	135
30. JOB	140
31. PREGOVORI	144
32. DANIEL	149
33. EZRA IN NEHEMIJA	154
34. TOBIT.....	159

BESEDE ŽIVLJENJA

1. Prva spoznanja
2. Jezusova pot
3. Jezusov nauk in znamenja
4. Mojzesove knjige
5. Preroki in spisi

BESEDE ŽIVLJENJA 5

ISBN 981-961-6873-56-7